

[Handwritten signature]

[Handwritten signature]

6134

Piotr Konchalowicz, kapral dat 36 po-
sługami w mundurze kawalerii
chorodca w Szw. Wlk. Kawaler.

Awentowany pierwszy raz 19-ix-1939r.

W tym czasie odbył służbę w 7-8 rano na parowozie D136 w czasie

przewożenia transportu wojennego

do Włocławka. Przetargowany był pod

skarżą do dn. 21-ix-1939r. przez crotowy oddział

wojskowy.

Drugi raz awentowany po przyjeździe

do chorodca ~~do~~ dn. 23-ix-1939r

przez W. K. W. Awentowany został

natychmiast z chwilą powrotu jego

z m. z. z pozycji chorodca przez

Władysław Szwedkę powrócił dn. 23-ix-1939r.

1818, 1940² 6134
mentowany 20² tegidina.
Wstępne badania przeprowadziło mi-
seowe w. K. W. D., następnie zostałem
wywieziony do Chiniska dn 27. X-1939.
W Chiniskim siedziałem w wagonie
wizjiowym, w którym zostałem
przewieziony do Stółpe i Baranowicz,
Ze Stółpe w now zarządowej stacji
Olechowiecie Ukraińskim Józefem
przewieziono nas do Chotodczyna przez
Chinisk, do Chotodczyna przewiezio-
no dn 5. X-1939r. Dnia 8. X-39r.
odwieziono nas do Wilna i siedzia-
łem w b. Komisariacie Kolejowym
Dnia 14. X-1939r. wywieziono nas do
wizjiowa w Białymstoku, gdzie
nie przyjęto mnie spowodu br-
ku dokumentów do piero wizji-
nie przyjęto mnie co dnia 17-18

1818, 1939² 6134
W wiezieniu byłem badany
5. XI-39r w nocy godz 23-24 samochodem zabra-
no mnie z wizjiowa do w. K. W. D. kolej-
wego Białystok na badanie i osadzo no w wie-
cie przy dworcu kolejowym 3 Kgd dnia 16. XI-1939r
odwieziono mnie do Chotodczyna na konfr-
tacje. W Chotodczynie siedziałem w przewi-
zorynym owerce przy dworcu kolejow.
Dnia 6. XII-1939r wywiezili do Białego stoku
do awentku przy dworcu i dnia 22. XII-1939r do
Wizjiowa w Białymstoku. Dnia 18. II-1940r
przewieziono z Białego stoku do wizjiowa nowe-
go w Brestnie w/ B. tak zw. „Czerwoniarka”
z „Czerwoniarka przewieziono do twier-
dzy i osadzo no na „Brygidkach”. W styczniu
1941r. odczytano wyrok. Postanowieniem
osobowo samwzeczarnija w. K. W. D. postanow-
kajetsia zamknąć Pietra Franiewicza
Konstantowiera w twierdowym isprowi-

zagłwe w Niemczech na 8 let kar sae-
jako pasmij element. S.O.E.

i kazano podpisac. Dnia 5-II-1941 r
wyznaczono mnie do transportu i
przewieziono do "Kawgo pol'agru"
st. Luchtinga Tachpunkt W 206. zwol-
niony z tagru 28-VIII-1941 przez uprow-
lenie Tachpunktu w Jerseywie.

Oskarżono mnie z art. 74 i 72^a

K.K. hitlerowskiego za swiaz z palecyy
i agitacja przeciw sowieckaj. Badania
przewadzano tylko w niocy, aby

wymusić zeznanie kazali stac z podmi-
sionem i rozmowami, a gdy rzece opadali

to zmuszali kibel na po twarzy do
dalejszego trzymania ruz do gory.

Szczykali, strzelali z tyłu i na postwoch,
miesz głośnie, jak np. w chińskim
gdy nie ma przecig od 27-IX-35 do 5X-39.

2/ Otrzy małym dwa razy po talerzu zupy
i ealy czas tylko kawalen, chleba i wody.
to czasie transportu z więzienia do ta-
gru w eiggu 11 dni 3 razy obali zupę
po 8-9 tyzek na kazdego, najgorszo,
kasa nierównia, była lwaś wody
gdzie estowie r nie nie pracnal
tylko truchę wody do ten chleb su-
cny, alawit i móżna było przetrnac

(if) w więzieniu w najekropniejsy sposób
panosily się wrony, gdyż jeśli chłiat
kto wypłac rozszulę to trzeba była
afel nie była nie spryt. Anoditem brn

idny i obdarły gdyż nie dawali ani
biedny na zimno i w miedla
do mycia się. Wzięcie nowe
to Bzesciu nie było opalane po
mimo swej zimny rok 1939/40
welaen od północnej strony upala

w 42 zaduch i stęchlizna do nie wykry-
mania z powodu zimna niektórzy
mieli obrzęk niste nogi rce i twarz.
Traktowanie zwiększał niektórzy
mówili po ludzku, a reszta tohucki,
bez litosci i sumienia. W więzieniu
taszkanie pozwalali na spacer w ciągu
15 min. dziennie. w klatce, jak dla bydła
Siedzieli w celi 13⁵⁰ na 7³⁰ m². (wam
dokładnie to var sowieckie nie było).
siadzieli nas od 195- do 115 ludzi w var.
z nie odwołalną parang w wyzie-
wach moesz i kalu bo wolno było
js wynosić dwa razy dziennie.
Wycierania dostawalem za-
ręko w głowy i paws rary zemiakowy
W klatce z biedziem było lepiej nato-
miast miljonny pluskie w dnie
dawalo spać. Pracowale Rozali 13-14

godzin. Normalny bawtro wysokie i truchne
do wypełnienia, w razie nie wypełnie-
nia norm uszczuplano jaszerie. Naj-
gorszy plagg tagierow byli taw. wki
złodziej, którego obradali ze wystrzeżu
jeśli nie dawalo się w sekrecie tu i sile,
potrafili odlewać, na co nie uwagała
Władza tagierna, bo wprost było to
im na ręk, aby np. przykrze życie
tam znajdujących się ludzi. Pozwolno
imi się zlaguła pojenatem do siostry
która była w Pawłodavskiej obłasci.
Byłem tam niegac, pracowalem
w warsztacie reperacyjnym samo-
chodowym zabakicajge 400 rb na
mieście za którą to sumy muria-
tem żywić całą rodzinę siostry, bo
siostra nie dawala pracy, jako
żona oficera. W listopadzie 1941v.

wyjazdem do armii, lecz niestety
do wojska skierowali nas via Jarz-
kienki i byłem w Samarkand-
skiej ubraści w kotłowni. gdzie
karali pracować, a jako wynag-
rodzenie dawali 500gr męgi
dziennie i po zaterm nie. Był
okres kiedy w ciągu milskiego
nie mieliśmy soli. Wskutek
ostabienia zaczął panować
tyfus palarnisty i ja też chorow-
wałem, przez co dopiero 4 kwie-
tnia 1942 roku wystąpiłem
do Armii Polskiej w Kiew ni-
me. do 7 kompan. Kolejowej

Piotr Tindratowicz

14-III-1943r.